

A Szolnoki Járásbíróság
útján

SZOLNOKI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
Tisztelt Alkotmánybíróság!	
Alkotmányjogi panasz	
Érkezett: 2019 -12- 09	
Melléklet: db	
Lajstromszám utóirat: 369/2019	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/02043-0/2019	
Érkezett: 2019 DEC 20.	
Példány: 2	Kezelőiroda: 8
Melléklet: 3 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmányjogi panasz

Dr. Czeglédy Csaba Adrián

indítványozónak

képviseli:

Dr. Hankó Faragó Ügyvédi Iroda

Ügyintéző: dr. Hankó Faragó Miklós ügyvéd,

9700 Szombathely, Fő tér 42. I/1.

az Ügyvédi Kamaránál bejelentett

email cím: hanko.farago.miklos@hfcom.eu

faxszám: +3694336700

KASZ száma: 36061227

a Szolnoki Törvényszék mint
másodfokú bíróság
1.Bpkf.769/2019/2. számú végzésével
szemben a Szolnoki Járásbíróság
5.B.69/2019/2. számú végzésére is
kiterjedően.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Czeglédy Csaba Adrián

indítványozó a Dr. Hankó Faragó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Hankó Faragó Miklós ügyvéd, 9700 Szombathely, Fő tér 42. I/1., az Ügyvédi Kamaránál bejelentett email cím: hanko.farago.miklos@hfcom.eu, faxszám: +3694336700, KASZ száma: 36061227) csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.769/2019/2. számú végzésével – a Szolnoki Járásbíróság 5.B.69/2019/2. számú végzésére is kiterjedően – szemben az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.769/2019/2. számú végzésének és a Szolnoki Járásbíróság 5.B.69/2019/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani szíveskedjen, és kérem semmisítse meg ezeket, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

I.

1.

A megsemmisíteni kért bírói döntések:

A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.769/2019/2. számú végzés

A Szolnoki Járásbíróság 5.B.69/2019/2. számú végzése

A Szolnoki Törvényszék végzésének kézbesítése postai úton számomra **2019. október 10.** napon történt.

Az **érintettség körében** arra hivatkozom, hogy alkotmányjogi panaszom olyan határozat ellen irányul, ami jogerősen olyan büntetőeljárást szüntetett meg, amelyben én vagyok a pótmagánvádló.

Előadom, hogy rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, a további jogorvoslatot a Be. 815. § (1) bekezdése kizárja, ugyanis: „*A pótmagánvádló felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.*” Az ügyben rendkívüli jogorvoslat iránti eljárás sincs folyamatban.

Adataim közül nevem nyilvánosságra kerüléséhez hozzájárulok.

2.

A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.769/2019/2. számú végzése és a Szolnoki Járásbíróság 5.B.69/2019/2. számú végzése ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó részjogosítvány, a bírósághoz fordulás jogával. Mivel a bíróságok a

vádindítványom alapján indult büntetőeljárást jogerősen megszüntették, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását is lehetetlenné tették számomra. Ilyen módon pedig a bírósághoz fordulás joga, mint részjogosítvány korlátozása következtében a tisztességes eljáráshoz való jogom gyakorlása egészében vált lehetetlenné számomra.

Nem lehet olyan szűken értelmezni a Be. 50. §-ában és a Be. 787. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozottakat, hogy így az a pótmagánvádlói minőség kizárásával jelen eljárás indítványozóját az Alaptörvényből fakadó joga gyakorlásában korlátozzák.

A Szolnoki Törvényszék és a Szolnoki Járásbíróság eljárást megszüntető végzése miatt a bíróság érdemi eljárásának hiánya sérti a tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményét.

3.

Az Alkotmányjogi panaszommal támadott bírósági döntések azért vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét, mivel vizsgálni és értékelni szükséges, hogy a jogalkotó által megteremtett bírósághoz fordulás lehetősége a pótmagánvádas eljárásban olyan jogosultságot keletkeztet-e a pótmagánvádló oldalán, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogának a védelmi körébe esik.

Az Alkotmánybíróság eljárását továbbá az is indokolja, hogy a bírósághoz fordulás jogát az Alkotmánybíróság eddig jellemzően polgári eljárásokkal összefüggésben vizsgálta [3384/2018. (XII. 14.) AB határozat [35]], azonban ez az ügy is azt támasztja alá, hogy szükséges a büntetőeljárásokkal összefüggésben való vizsgálata is.

A fentiek alapján kérem az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panaszom befogadását.

II. Tényállás, pertörténet, jogsérelem

II/1. Tényállás

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal [REDACTED] (a továbbiakban: NAV) előtt büntetőeljárás volt – és várhatóan lesz is – folyamatban dr. Czeglédy Csaba ellen [REDACTED] számon. Az ügyben [REDACTED] napja óta őrizetben, majd – 28 óra megszakítással – [REDACTED] napjáig letartóztatásban volt. A fogva tartás helye a [REDACTED] volt, a [REDACTED] zárkában, [REDACTED]

2018. [REDACTED] napon [REDACTED] gyanúsított megjelent a [REDACTED] Főügyészség előtt, és saját kérésére folytatólagos gyanúsítottai vallomást tett, amelyben az alábbiakat vallotta:
„El kívánom mondani, hogy idén nyáron egy közös ismerősünkön keresztül [REDACTED] től jutott tudomásomra, hogy a [REDACTED] napján fogantatosított házkutatások során a [REDACTED] Zrt. vezetőségének, így dr. Czeglédy Csabának és [REDACTED] a korábbi utasításai alapján elrejtettek a nyomozóhatóság elől számos iratot, illetve laptopokat a következő módon. Annyit előljáróban elmondok, hogy ezt a közös ismerőst nem szeretném megnevezni, de neki személyesen

mondta el a következőket és én tőle tudok erről.

A [redacted] Zrt. [redacted] szám alatti telephely irodaházában volt két lezárt helyiség, amelyben olyan iratokat, laptopokat tároltak, amelyek a jelen büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény szempontjából lényeges adatokat tartalmaztak. Ezekre az irodákra nézve dr. Czeglédy Csaba és [redacted] kifejezett utasítása volt, hogy amennyiben bármikor bármilyen nyomozóhatóság házkutatást foganatosítana az épületben, úgy a recepciósnak ezekre a helyiségekre nézve azt a tájékoztatást kell adniuk a nyomozóhatóság tagjainak, hogy ezen helyiségek nem a [redacted] Zrt.-hez tartoznak, hanem más bérlő öket és nincs hozzájuk kulcsuk. Tudomásom szerint ez pontosan így történt a [redacted] napján foganatosított akció alkalmával is és ezekbe a helyiségekbe a NAV munkatársai nem tudtak bemenni.

Ezek a helyiségek közül az egyik a [redacted] szám alatti irodaház első emeletén volt található a lépcsőn felérve jobbra fordulva a bal kéz felőli irodák közül [redacted] irodája melletti helyiség, amelynek bejárata [redacted] irodájával szemben állva közvetlenül balra volt megtalálható. Ezen a folyosón több helyiséget is átkutatott a NAV, de ebben a helyiségben nem jártak, mivel ez a korábban elmondottak szerint el volt zárva."

2018. [redacted] napon megkeresést küldött a NAV [redacted] osztályvezetője [redacted] osztályvezetőnek, [redacted]. A megkeresés többek között arra vonatkozott, hogy szükségessé vált a [redacted] szám alatti irodaházban résztvevő összes nyomozótól haladéktalanul egy jelentés beszerzése, hogy amennyiben két helyiséget nem kutattak át, akkor arra miért nem került sor, a [redacted] Zrt. részéről a helyszínen mondott-e bárki bármit arról, hogy ezen két helyiség nem tartozik a társasághoz. Továbbá kérte, hogy tanúként haladéktalanul hallgassák ki [redacted], aki a [redacted] Zrt. alkalmazottja, a [redacted] szám alatti irodaház irodagondnoka volt, és tegyék fel neki a megkeresésben leírt 11 kérdést.

2018. [redacted] napon tanúként hallgatták ki [redacted], aki a feltett kérdésekre az alábbiakat válaszolta: „Olyan utasítást kaptam, hogy azon irodákra, amelyekre az volt kiírva, hogy Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, oda csak ügyész jelenlétében és ügyészi végzéssel engedhetek be bárkit is. Ezt az utasítást dr. Czeglédy Csabától kaptam még a legelején mikor oda mentem dolgozni.

Nyomozó kérdése: Szerepelt az utasításban, hogy bizonyos iratokat, irodákat nem kell megmutatni a hatóságnak, mert az nem a társasághoz tartozik?

Tanú válasza: Nem, nem volt ilyen.

A tanúnak a nyomozó [redacted] irodája melletti helyiségre vonatkozó válasza: „Nem kaptam ilyen utasítást senkitől.”

2018. [redacted] napon kelt [redacted] pénzügyőr százados jelentése, aki többek között jelentette: „Tudomásom szerint az irodaház valamennyi helyisége átvizsgálásra került, azonban a további irodák átkutatásában nem vettem részt, azokról konkrét információval nem rendelkezem.” A jelentésében nem merül fel, hogy lett volna olyan iroda, ahova nem engedték volna be őket a házkutatás során.

2018. [redacted] napon kelt [redacted] pénzügyőr őrnagy jelentése, akinek arról konkrét információja nem volt, hogy valamely irodák esetleg nem kerültek volna átvizsgálásra. A jelentésében nem merül fel, hogy lett volna olyan iroda, ahova nem engedték volna be őket a házkutatás során.

2018. [REDACTED] napon kelt [REDACTED] pénzügyőr százados jelentése, aki többek között jelentette: „*Megítélésem szerint csak azon helyiségek nem kerültek a nyomozati cselekmény, házkutatás alá bevonva, amelyek nem voltak összefüggésbe hozhatóak a bűncselekménnyel. (...)*”. A jelentésében nem merül fel, hogy lett volna olyan iroda, ahova nem engedték volna be őket a házkutatás során.

2018. [REDACTED] napon kelt [REDACTED] pénzügyőr törzsszázados, amely szerint nem tudott arról nyilatkozni, hogy a [REDACTED] Zrt. székhelyén megtartott házkutatásokon az épület minden irodájában megtörtént-e a kutatás. A jelentésében nem merül fel, hogy lett volna olyan iroda, ahova nem engedték volna be őket a házkutatás során.

2018. [REDACTED] napon kelt [REDACTED] pénzügyőr százados, aki többek között jelentette: „*Azt, hogy az épületben pontosan mely irodák átvizsgálására nem került sor, konkrétan nem tudom, mivel emlékezetem szerint valamennyi, az büntetőügyben érintett iroda átkutatása megtörtént.*” A jelentésében nem merül fel, hogy lett volna olyan iroda, ahova nem engedték volna be őket a házkutatás során.

2018. [REDACTED] napon kelt [REDACTED] pénzügyőr őrnagy összegző feljegyzése, amelyhez egy tervrajzot készített, és azt jelentette: „*A tervrajzon szürkén láthatóak azok az irodák, ahol a házkutatás nem került megtartásra, mert a nyomozók úgy gondolták, hogy azok nem kapcsolódnak az eljáráshoz.*”

2018. [REDACTED] napon a [REDACTED] Főügyészség csoportvezető ügyésze, [REDACTED] indítványt terjesztett elő [REDACTED] Járásbíróságon, és indítványozta dr. Czeglédy Csaba letartóztatásának újabb 3 hónappal történő meghosszabbítását. Az indítvány 9. oldal 2. bekezdés utolsó mondatában az áll: „*Újonnan felmerült adatok szerint a [REDACTED] telephelyen több irodába nem engedték be a házkutatást foganatosító nyomozókat, dr. Czeglédy Csaba gyanúsított korábbi utasítása miatt, annak érdekében, hogy az ott elhelyezett bizonyítási eszközöket a nyomozóhatóság ne találhassa meg.*”

2018. [REDACTED] napon dr. Czeglédy Csaba megkezdte a teljes nyomozati irat megismerését a NAV [REDACTED] szolgálati helyén.

2018. [REDACTED] napon tartott a [REDACTED] Járásbíróság [REDACTED] számon az ügyben ülést. Az ülésen az ügyészség képviselőjében [REDACTED] vett részt és két új bizonyítékot csatolt a bíróságnak: [REDACTED] gyanúsított és az 1. sz. tanú fenti jegyzőkönyveit, amelyeket az eljáró bíró a védőmnek és a gyanúsítottnak átolvasásra átadott.

Az ülés jegyzőkönyvének tanúsága szerint [REDACTED] a két bizonyíték vonatkozásában az alábbiakat adta elő (10. oldal 1. sor):

„*NYOMOZÁSI BÍRÓ KÉRDÉSÉRE ÜGYÉSZ: [...] Ha gyanúsított idején hozzánk, akkor én nem utasíthatom el. Én most azt a bizonyítékot tudom átadni, ami most rendelkezésemre áll, erre utaltam. Azóta semmilyen olyan irat nem keletkezett, de még keletkezhet.*

[...] Minden egyes bizonyítékot odaadtunk, akkor az volt a baj, hogy túl sokat adtunk egyszerre. Most is odaadtuk.

[...] Lehet, hogy elkerülte a gyanúsított figyelmét, ezért a bíróságon keresztül most odaadom [REDACTED]

██████████ gyanúsított kihallgatásáról felvett jegyzőkönyvet, ami szintén azt támasztja alá, hogy a gyanúsított megpróbálta befolyásolni, illetve az 1. sz. tanú vallomását, ami nem a veszélyre, hanem a tényre vonatkozik.

[...] Ezek az újabb jegyzőkönyvek is alátámasztják, hogy az eljárás megghiúsítására való kísérlet folyamatosan megtörtént a gyanúsított részéről a letartóztatás alatt is több alkalommal.”

██████████ a két jegyzőkönyvön kívül mást nem csatolt be, más okiratra nem hivatkozott.

2018. ██████████ napon az ügyészség indítványának helyt adva a ██████████ Járásbíróság 3 hónappal meghosszabbította a letartóztatást. A nyomozási bíró által tartott meghallgatás 09:00 és 12:25 közötti időben folyt. Az eljáró bíró szóbeli indokolásában elmondta, hogy az ügyész által csatolt jegyzőkönyvek tartalma erősítette a nyomozás megnehezítésének veszélyét.

2018. ██████████ napi dátummal a ██████████ Járásbíróság ██████████ számú végzésében az áll, hogy „A bíróság e körben már korábban is kifejtette, hogy a nyomozási bírói eljárás során az egyes bizonyítékok bizonyító ereje nem vizsgálható, és tekintettel arra, hogy az eljárás során a bizonyítás veszélyeztetésére vonatkozó adatok nem kerültek megcáfolásra, azokat a bíróság a Be. 276. § (2) bekezdés b) pontjának ba) alpontjában foglalt letartóztatási ok megállapításának alapjául elfogadta”.

2018. ██████████ napon délután 14 óra körül a NAV ██████████ átadta a vezető védőnek – több kötet kivételével, azaz hiányosan – a nyomozati iratanyagot.

2018. ██████████ napon a nyomozó hatóság a ██████████ a teljes nyomozati iratanyagot a gyanúsított részére papír alapon átadta, így ő folytathatta a teljes nyomozati iratanyag megismerését, egy kötet kivételével.

2018. ██████████ napon a vezető védő írásban a ██████████ Törvényszéken kiegészítette a letartóztatás meghosszabbításáról döntő végzés elleni fellebbezés indokolását, amelyhez csatolásra került ██████████ 2018. ██████████ napon felvett vallomása, továbbá leírta a bíróságnak, hogy az ügyészség szándékosan szelektálta a vallomásokat, és bár rendelkezésére állt, ██████████ vallomását nem csatolta a ██████████-án tartott ülésen.

2018. ██████████ napon a gyanúsított a teljes nyomozati irat (48 kötet + mellékletek) tanulmányozása során találta meg a 22. kötet legvégén a NAV-nyomozók jelentéseit és ██████████ összegző feljegyzését.

2018. ██████████ napon a jogi képviselő írásban a ██████████ Törvényszéken ismételt kiegészítette a letartóztatás meghosszabbításáról döntő végzés elleni fellebbezés indokolását, csatolta hozzá ██████████ osztályvezető 2018. ██████████ napján kelt összegző feljegyzését. Az indokolás kiegészítés lényege, hogy a vezető védő felhívta a ██████████ Törvényszék figyelmét arra, hogy az ülésen a nyomozóhatóságnak, és így az eljáró ügyésznek is rendelkezésére álltak a fenti bizonyítékok (NAV nyomozók jelentései, ██████████ feljegyzése), amelyek egyértelműen, félreérthetetlenül cáfolták az ülésen becsatolt ██████████ vallomásáról készült jegyzőkönyvben foglaltakat, ezeket azonban ██████████ eljáró ügyész nem tárta a bíróság elé, így az ekként meghozott járásbíróági döntés megalapozatlan és törvénytörtő volt.

A Központi Nyomozó Főügyészség az 1.nyom.520/2018/1-I. számú, a képviseletet ellátó ügyvéd számára 2018. szeptember 27-én kézbesített határozatával a feljelentést elutasította. Az elutasító határozattal szemben dr. Czeglédy Csaba 2018. október 1-én – az ügyvéd által benyújtott – panasszal élt.

A panaszt a Legfőbb Ügyészség a 2018. október 9-én kézbesített KSB.4646/2018/3-I. számú határozatával a panaszt elutasította. Az elutasító határozat érdemi érveket szinte egyáltalán nem tartalmaz, álláspontja szerint „nem merült fel gyanú arra vonatkozóan, hogy [REDACTED] az indítvány előterjesztése során [...] a bizonyítékok között szelektált volna, illetve a bíróság részére szándékosan nem adta át a rendelkezésre álló valamennyi iratot”. Ez az állítás semmiképpen sem megalapozott, éppen ellenkezőleg, megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy az eljáró [REDACTED] ügyész éppen ellenkezően cselekedett, és nem tárt minden lényeges bizonyítékot a Járásbíróság elé.

2018. [REDACTED] napon a [REDACTED] Járásbíróság meghosszabbította dr. Czeglédy Csaba letartóztatását egy hónappal, azonban a bizonyítás meghiúsítására irányuló veszélyeztető magatartást már nem állapította meg, ez ellen az ügyész nem is fellebbezett.

A [REDACTED] Törvényszék a Járásbíróság végzését megváltoztatta, enyhítette a kényszerintézkedést dr. Czeglédy Csabával szemben, aki bűnügyi felügyelet hatálya alá került (lakását nem hagyhatta el), majd a [REDACTED] Törvényszék minden kényszerintézkedést megszüntetett 2019. [REDACTED] napon.

II/2. Pertörténet

A feljelentés elutasítása miatt előterjesztett panasz elutasítását követően dr. Czeglédy Csaba vádindítványt terjesztett elő a [REDACTED] Járásbíróság előtt. A [REDACTED] Törvényszék illetékességi területén lévő járásbíróságok büntető ügyszakos bírái elfoglaltságot jelentettek be, majd ezt követően [REDACTED] Ítéletábra a Szolnoki Járásbíróságot jelölte ki az eljárás lefolytatására.

A Szolnoki Járásbíróság 5.B.69/2019/2. számú elutasító végzésével a vádindítványt a Be. 787. § (3) bekezdés c) pontjában foglaltakra tekintettel elutasította, indokolása szerint:

„A bíróság álláspontja szerint a sértett – pótmagánvádlóként – büntetőjogi igényét általában akkor érvényesítheti, ha passzív alanya a közvérdra üldözendő bűncselekménynek, vagy a tényállás eredményt tartalmaz. Általában kizárt a pótmagánvád, ha az adott bűncselekmény alapvetően az állami, társadalmi vagy gazdasági rendet sérti vagy veszélyezteti, s a természetes vagy jogi személyt érintő jogsérelem csupán áttételesen következik be” (2. oldal 6. bekezdés).

A végzéssel szemben fellebbezéssel élt. A Szolnoki Törvényszék az 1.Bpkf.769/2019/2. számú végzésével a Szolnoki Járásbíróság végzését helybenhagyta. Indokolása szerint nem okozott a sértettnek az elkövetési magatartás közvetlenül sérelmet azzal, hogy a hivatalos személy eljárása ebben a minőségben nem közvetlen, hanem a jogszabályok által létesített és közvetített jogviszonyban áll azzal, akit az intézkedése esetlegesen érint.

II/3. Jogsérelem

Azzal, hogy az eljáró bíróságok olyan szűken értelmezték a Be. 50. §-ában és a Be. 787. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozottakat, hogy így az a pótmagánvádlói minőségem kizárásával járt, korlátoztak az Alaptörvényből fakadó jogom gyakorlásában.

Végzéseik ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó részjogosítvány, a bírósághoz fordulás jogával. Mivel a bíróságok a vádindítványom alapján indult büntetőeljárást jogerősen megszüntették, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását is lehetetlenné tették számomra.

A sértetti minőségem hiányát az eljáró bíróságok a törvényi tényállás és a konkrét eset összes körülményét csak részben vizsgálták érdemben, így az eljárási törvény olyan rendelkezéseinek az alkalmazását mulasztották el, amelyek számomra alapvető jogot közvetítettek, a bírósághoz fordulás jogának az érvényesülését garantálták.

Alapjogi érvelésemre – az elsőfokú végzés elleni fellebbezésem indokolása – a másodfokon eljáró bíróság érdemben nem reagált, alapjogi érvelést ki nem fejtett.

Az alapul fekvő szakjogi kérdés megítélésekor – hogy lehetek-e pótmagánvádló – a bíróságok nem voltak figyelemmel annak alapjogi aspektusára, vagyis arra, hogy a pótmagánvádlói minőség kizárásával az indítványozót nemcsak törvényes lehetőségei, hanem Alaptörvényből fakadó joga gyakorlásában is korlátozzák. Az általam kezdeményezett büntetőeljárás megszüntetése következtében ugyanis nem gyakorolhattam a jogalkotó által biztosított, és a Be. rendelkezéseivel közvetített jogát a bírósághoz forduláshoz.

Hivatkozom arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában ugyanis a tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye, így a tisztességes eljáráshoz való jog nem korlátozható. (Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozatát [75])

Mivel az eljáró bíróságok vádindítványom alapján indult büntetőeljárást megszüntették, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványainak a gyakorlását is lehetetlenné tették számomra. Mivel a részjogosítványok korlátozása következtében a tisztességes eljáráshoz való jogának a gyakorlása egészében vált lehetetlenné számomra, ez kellő alapot biztosít az Alkotmánybíróság számára a tisztességes eljáráshoz való jogom korlátozásának a megállapításra és a bíróság jogerős határozatának a megsemmisítésére.

III.

Az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire hivatkozom:

C) cikk

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

IV.

1. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának megsértését azért tartom megállapíthatónak, mert a bíróság annak ellenére nem volt hajlandó az ügyemben tárgyalást kitűzni, az ügy egyedi körülményeit megvizsgálni és azt érdemben elbírálni, hogy sértett vagyok, a vádlott cselekvősege a jogos érdekemet közvetlenül sértette, a vádindítványt időben benyújtottam, a történeti tényállást részletesen felállítottam, és részletesen indokoltam a vádlott magatartásának tényállásszerűségét. Felhívom indokolásom körében az Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozatát. Pótmagánvádlói eljárásom az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírósághoz fordulás jogának védelmi körébe esik a lentebb részletesen kifejtettek alapján.

2. Mivel a bíróságok a vádindítványom alapján indult büntetőeljárást jogerősen megszüntették, a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítványának, a bírósághoz fordulás jogának a gyakorlását is lehetetlenné tették számomra. Ilyen módon pedig a bírósághoz fordulás joga, mint részjogosítvány korlátozása következtében a tisztességes eljáráshoz való jogom gyakorlása egészében vált lehetetlenné számomra. Nem lehet olyan szűken értelmezni Be. 50. §-ában és a Be. 787. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozottakat, hogy bíróság arra jut hivatali visszaélés büntette esetén, hogy mivel annak nincsen passzív alanya, így nem okozhat konkrét személynek tényleges és követlen jogsértést, illetve érdeksérelmet, illetve nem közvetlenül vezet azok veszélyeztetésére.

3. Bár a másodfokon eljáró Szolnoki Törvényszék általánosságban megállapította, hogy az indítványt előterjesztő ügyész részéről kötelezettségszegés nélkül beilleszthető a nyomozási taktika körébe, hogy az iratokat nem teljes körűen adja át a nyomozási bírónak, a terheltnek és a védelemnek, azonban ennek vizsgálata már az ügy érdemi vizsgálatára tartozna, amire csak bizonyítási eljárás keretében kerülhetne sor azzal, hogy a letartóztatás meghosszabbítására tett ügyészi indítvány alátámasztását szolgáló iratok annak érdekében szelektáltan való átadása, hogy a bíróság minél biztosabban adjon helyt az ügyészi indítványnak, biztosan nem tartozik a nyomozási taktika körébe. A letartóztatásra jogállamban nem kerülhetne sor nyomozási taktikából. Arról nem is beszélve, hogy a bíróság álláspontja szerint a nyomozási bírónak minden következmény nélkül megteveszhető az ügyész által, a terheltet védő, korábbi nyomozati iratokban tett megállapításokat cáfoló későbbi nyomozati iratok kiszelektálhatók a nyomozati iratokból, hiszen a tényállás teljeskörű bemutatása csak összezavarná az eljáró nyomozási bírót.

4. Továbbá hivatkozom arra, hogy miután ugyanazon ügyész 2018. [REDACTED] napon már nem mert

hivatkozni a korábban manipulatív módon csak részben a bíróság elé tárt nyomozati iratokra, a [REDACTED] Járásbíróság nem is állapította már meg a bizonyítás megghiúsítására irányuló veszélyeztető magatartást, ami ellen az ügyész nem is fellebbezett. Ez vezetett oda, hogy az indítványozóval szemben a [REDACTED] Törvényszék 2018. [REDACTED] napon a letartóztatást megszüntette.

5. Ebből pedig az következik, hogy igen is közvetlenül érintette az indítványozó jogos érdekét, a szabadságát, a szabadlábban való védekezését közvetlenül sértette, így közvetlenül okozott számára érdeksérelmet a nyomozati iratok ügyész általi nem teljeskörű átadása a fent rögzített történeti tényállás alapján.

6. Árulkodó a [REDACTED] Járásbíróság [REDACTED] számú végzésének 10. oldalán az utolsó bekezdésben az a megállapítás, hogy a gyanúsított és a védő részéről „az eljárás során a bizonyítás veszélyeztetésére vonatkozó adatok nem kerültek megcáfolásra”. Ez azon túl, hogy a legalapvetőbb büntetőeljárás elveket egyikét – a vádat a vádló köteles bizonyítani – is súlyosan sérti, alátámasztja, hogy voltak állítások az ügyész részéről, amit a szelektált iratokkal igyekezett alátámasztani, azonban a kiszlektált iratok tartalma érdemben, teljes mértékben cáfolta volna az ügyész állításait. A fentiek alapján egyértelműen alátámasztott, hogy az eljáró ügyész szándékos magatartása eredményezte azt a helyzetet, hogy a bizonyítékok vonatkozásában a bíróság megtévesztésre került.

7. Hivatkozom a Btk. 13. § (2) bekezdésére, amely szerint *közvetett tettes az, aki a szándékos bűncselekmény törvényi tényállását (...) tévedésben levő személy felhasználásával valósítja meg.* Ebből fakadóan nem foghat helyt a Szolnoki Törvényszék azon érvelése, hogy a bíróság, mint döntéshozó hatóság „közbejött”, eljárása kell a sértett oldalán kimutatható esetleges joghátrány keletkezéséhez vagy annak veszélyéhez. A történeti tényállás alapján az eljáró ügyész szándékosan megtévesztette a bíróságot, így az eljáró ügyész cselekvőssége okozta a joghátrányt a sértettnek. Az ügyész egyenes szándéka pont arra irányult, hogy „bármilyen”, de kerüljön meghosszabbításra dr. Czeglédy Csaba Adrián letartóztatása.

8. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosítványának, a bírósághoz fordulás joga sérült a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság és a Szolnoki Járásbíróság előtti eljárásban. Az Alaptörvény 28. cikke megköveteli, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. „A 28. cikk szerint a jogszabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése a bíróságnak számára nem csak jog, hanem kifejezett kötelesség: amennyiben a bíróság a jogszabály szövegét az értelmezés segítségével az Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, annyiban ennek megfelelően köteles eljárni” {28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. [24] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e.

A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság és a Szolnoki Járásbíróság az előttük fekvő, alapjogilag releváns tárgybeli ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül jártak el, és az általuk kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, így az ezen alkotmányjogi panasszal támadott meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes. Az eljáró bíróságok nem engedték hatékonyan érvényesülni a pótmagánvád intézményét.

9. Hivatkozom a 14/2015. (V. 26.) AB határozatban foglaltakra, hogy a büntetőeljárásban részt vevő

személyek – így a sértettek – indítvánnyal fordulhatnak az Alkotmánybírósághoz akkor, „ha az általuk állított sérelem olyan Alaptörvényben garantált joggal kapcsolatban merült fel, amelyet a jogalkotó a Be. meghatározott rendelkezései közvetítésével is biztosítani kívánt számukra” (Indokolás [17], [18]). Tárgybeli ügyben az ügy sértettjeként zártak el engem az eljáró bíróságok a tisztességes eljáráshoz való jog egyéb részjogosítvánvának, a bírósághoz fordulás jogának gyakorlásától.

10. Hivatkozom a 13/2013. (VI. 7.) AB határozatában foglaltakra. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24], 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [69]}. A jogalkotó megállapíthat olyan feltételeket, amelyek esetén kizárja annak lehetőségét, hogy a fél vélt vagy valós jogi igényét bírósági úton érvényesítse. A perindítási akadályok szabályozása során azonban a jogalkotónak figyelemmel kell lennie a bírósághoz fordulás jogának érvényesítésére is, mint az állam kötelezettségére. A bírósághoz fordulás jogát az Alkotmánybíróság jellemzően polgári eljárásokkal összefüggésben vizsgálta, azonban a tárgybeli ügy is azt támasztja alá, hogy szükséges a büntetőeljárásokkal összefüggésben való vizsgálata is.

11. Ha az ügyészség eljárásának az az eredménye, hogy elzárja a sértettet attól, hogy az ellene elkövetett cselekményt büntetőjogi szempontból a hatóság megvizsgálja, akkor ezt végső soron a bíróságnak kell megtennie, ugyanis a sértettet nem lehet elzárni attól, hogy a bírói utat igénybe vegye. A sértetthez vonatkozó szabályozás szűken való értelmezése nem képezhet alkotmányosan igazolható perindítási akadályt.

12. A pótmagánvád jogintézményét az Alkotmánybíróság több összefüggésben is alávetette már alkotmányossági vizsgálatnak {pl.: 3014/2013. (I. 28.) AB végzés, 3207/2016. (X. 17.) AB végzés, 14/2015. (V. 26.) AB határozat, 11/2017. (V. 26.) AB határozat}. Kapcsolódó gyakorlatában hangsúlyozza, hogy a pótmagánvád jogintézménye a vádkorrekatívumok rendszeréhez tartozik. A büntetőigény érvényesítésének olyan eszköze, amely az ügyész közvádloi monopóliumának gyakorlása eredményeként bizonyos, a sértetteket hátrányosan érintő következmények kiküszöbölésére szolgálhat {lásd például: 14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [33]}. 2018. 35. szám 2203 Az Alkotmánybíróság szerint a törvényhozónak nem volt alkotmányos – akár a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból, akár más alapjogból levezethető – kötelezettsége a pótmagánvád intézményének bevezetésére, így „[a] törvényhozó viszonylag tág mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a pótmagánvádra milyen esetekben ad lehetőséget, és milyen esetekben zárja ki” {legutóbb megerősítette: 14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [33]}. Abban a körben ugyanakkor, amelyben a jogalkotó a sértettet pótmagánvádlóként történő fellépését megengedi, mind a törvényi szabályozásnak, mind a jogintézmény alkalmazásának összhangban kell állnia az Alaptörvény rendelkezéseivel. Ezen összhang vizsgálata pedig az Alkotmánybíróság feladata. [Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozata]

13. A pótmagánvád jogintézményének a bevezetésével a jogalkotó lehetőséget teremtett a sértettek számára, hogy az állami büntetőigény érvényesítőjeként lépjenek fel és a bíróság eljárását kezdeményezzék. Ez a lehetőség a törvény alapján annak ellenére megilleti a sértettet, hogy az állami büntetőigény érvényesítéséről lemondó ügyészségi döntés nem végleges és megváltoztathatatlan. A jogalkotó ezáltal valamennyi olyan sértettnek biztosítani kívánta a bírósághoz fordulás jogát, akik, illetve amelyek esetében a törvényben rögzített feltételek teljesülnek és a törvényben meghatározott

kizáró okok nem állnak fenn. A bírói jogvédelem lehetőségét tehát a büntetőeljárás törvény rendelkezései megteremtik. A pótmagánvádlói fellépés vizsgálatát érintően a bíróság eljárása abban az esetben áll összhangban az Alaptörvénnyel, ha a bírósághoz fordulás jogát ténylegesen is biztosítja valamennyi olyan sértettnek, akik számára a jogalkotó azt gyakorolhatóvá tette. [az Alkotmánybíróság 3384/2018. (XII. 14.) AB határozata]

14. A Btk. XXIII. Fejezetében, a hivatali bűncselekmények körében elhelyezett törvényi tényállások között számos olyan tényállás szerepel, amelyeknek természetszerűleg van, sőt elengedhetetlenül szükséges, hogy legyen természetes személy sértettje, passzív alanya (bántalmazás hivatalos eljárásban, bántalmazás közfeladatot ellátó személy eljárásában, kényszervallatás, jogellenes fogvatartás), ezért a hivatali visszaélés rendszertani elhelyezkedéséből is következik, hogy lehet természetes személy sértettje a hivatali visszaélés büntettének is, amennyiben a konkrét esetben az megállapítható.

15. Az indítványozó valójában sértettje az ügynek, mert a fentiek alapján [REDACTED] olyan lényeges bizonyítékokat nem tárt a [REDACTED] Járásbíróság elé, amelyekről tudott vagy tudnia kellett volna, és ezen bizonyítékok nélkül dr. Czeglédy Csaba letartóztatásának meghosszabbításakor e tények ismeretének hiányában döntött a megtevesztett bíróság a személyi szabadságot legsúlyosabban korlátozó kényszerintézkedésről.

16. [REDACTED] eljárás ügyész magatartása súlyosan, közvetlenül és személyesen kihatott a dr. Czeglédy Csabával szemben alkalmazott legsúlyosabb kényszerintézkedés meghosszabbításának elrendelésére, így a pótmagánvádló kifejezetten sértettjévé vált a hivatali visszaélés bűncselekményének, és ezért indokolt az eljárás folytatása az ügyében.

IV/2. Tovább jogi érvelés

A Btk. 305. §-ában foglaltak szerint a hivatalos személy, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon vagy jogtalan előnyt szerezzen

- a) hivatali kötelességét megszegi,
 - b) hivatali hatáskörét túllépi, vagy
 - c) hivatali helyzetével egyébként visszaél,
- büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az ügyész hivatalos személy (Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont e) alpont). [REDACTED] az ügyben ügyészként járt el.

A szabadságtól való megfosztás nem vitathatóan súlyos hátrányt jelent az egyénnek. Az egyén szabadságát az **Alaptörvény** védi, ezen alapjog korlátozását is az Alaptörvény szabályozza:

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.

Az Alaptörvény alapján a Be. 2. § (2) bekezdésében foglaltak szerint: „A büntetőeljárásban mindenki számára biztosítani kell a szabadsághoz és személyi biztonsághoz fűződő jogot”.

A Be. 3. § (5) bekezdésében foglaltak szerint továbbá: „A terheltnek joga van ahhoz, hogy szabadlábban védekezzen”.

A szabadságtól való megfosztás történhet jogszerűen, törvényben meghatározott esetben és módon. A letartóztatás, annak meghosszabbítása bírói engedélyes kényszerintézkedés, azt a bíróság rendeli el, hosszabbítja meg.

A terhelt jogtalan hátrányt szenved el, ha az ügyész törvénytelenül jár el, abban az eljárásban, amelyben a bíróságnak a terhelt letartóztatásának a hosszabbításáról kell döntenie, továbbá, ha az ügyész törvényi, hivatali kötelességét megszegi, hivatali helyzetével visszaél annak érdekében, hogy a terhelttel szemben a kényszerintézkedést a bíróság meghosszabbítsa, azzal, hogy önmagában a célzatos magatartás is tényállásszerű az ügyész részéről, az általa szándékolt eredménynek nem kell bekövetkeznie.

2018. napon a Járásbíróság ülésén nem terjesztett minden bizonyítékot az általa az indítványban írt újonnan felmerült adatok vonatkozásában a bíróság, a védelem és a terhelt elé. Az újonnan beszerzett bizonyítékokat szándékosan szelektálta, szándéka pedig az volt, hogy dr. Czeglédy Csaba letartóztatását a bíróság meghosszabbítsa. Azt a jogkérdést, hogy a szelektálás jogellenes magatartás-e, maga válaszolta meg a jegyzőkönyv tanúsága szerint (6. oldal közepe): „*Azt hangoztatta a védelem, hogy az 50-es évek koncepcióját alkalmazza az ügyészség és ezt gyakorlatilag semmilyen tény nem alapozza meg. Akkor lenne koncepció, ha ezeket a jegyzőkönyveket nem csatolná be, hanem szelektálna. Minden egyes bizonyítékot odaadtunk, akkor az volt a baj, hogy túl sokat adtunk egyszerre. Most is odaadtuk. [...].*”

Nem vitathatóan, és az Alaptörvény szerint is Magyarország az 1950-es években nem volt jogállam: „*Hazánk 1944. március tizenkilencedikén elveszített állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május másodikától, az első szabadon választott népképviselőt megalakulásától számítjuk. Ezt a napot tekintjük hazánk új demokráciája és alkotmányos rendje kezdetének.*” (Nemzeti hitvallás). tehát nem jogállami eszközökhöz folyamodott annak érdekében, hogy dr. Czeglédy Csaba letartóztatását a bíróság meghosszabbítsa. tudta, vagy hivatali kötelességéből fakadóan tudnia kellett, hogy gyanúsított vallomásaiban felmerült adat 2018. napon, amikor az indítványát a Járásbíróság elé terjesztette, már részben megcáfolásra került, 2018. napon a letartóztatás meghosszabbításáról döntő ülés napjára pedig teljes mértékben megcáfolásra került. Ennek ellenére, ahelyett, hogy a Járásbíróságot a 2018. napon fogatosított eljárási cselekmények eredményéről tárgyilagosan tájékoztatta volna, a bíróságnak átadta gyanúsított 2018. napon kelt vallomását, és **érvelt amellet, hogy új adatok merültek fel a bizonyítás megnehezítésének vonatkozásában.**

Az, hogy tudta, vagy tudnia kellett a pénzügyőr nyomozók jelentéseiről, osztályvezető összegző feljegyzéséről, valamint tanú vallomásáról, alátámasztja, hogy az időrendben ezek után keletkező, a NAV előtt felvett 2018. napon kelt 1. sz. tanú vallomását rögzítő jegyzőkönyvvel rendelkezett, azt 2018. napon a Járásbíróságnak szintén átadta. Továbbá hivatali kötelezettsége volt és tényállásban szereplő magatartása szerint szándéka is, hogy az eljáró nyomozóhatóságot megkerdezze a 2018. napon fogatosított eljárási cselekmények eredményéről,

ugyanis, ha azok dr. Czegléd Csabát terhelték volna, azt is a bíróság elé kellett volna tárnia. Teljességgel életszerűtlen, hogy [REDACTED] beleírja a különös letartóztatási okok indokolása vonatkozásában a felmerült új adatokat, majd nem tájékozik az elrendelt eljárási cselekmények eredményéről.

[REDACTED] hivatali kötelességét megszegve nem a valósághű tényállást tárta a bíróság elé, de már a 2018. [REDACTED] napon az általa jegyzett indítvány tanúsága szerint sem a valósághű tényállás alapján hozta meg döntését, és tüntette fel az új adatokra való hivatkozását, hiszen azokat akkor már részben a nyomozói nyilatkozatok cáfolták, 2018. [REDACTED] napra pedig már teljesen megcáfoltak voltak azon állítások, hogy dr. Czegléd Csaba utasítására nem engedték be több irodába a házkutatást foganatosító nyomozókat. [REDACTED] szándékosan mégis olyan helyzetet teremtett, amely a bíróságot megtévesztette, [REDACTED] szándékos magatartása eredményeképpen az eljáró bíróság dr. Czegléd Csaba fenti körben felmerült felelősségét mentő körülményeket nem tudta hivatalból figyelembe venni, így az eljáró bíróság [REDACTED] által szándékosan szelektált bizonyítékok alapján hozta meg a döntését. [REDACTED] azzal is megszegte hivatali kötelezettségét, hogy nem vette hivatalból figyelembe dr. Czegléd Csaba fenti körben felmerülő büntetőjogi felelősségét mentő körülményeket, és azzal, hogy a bizonyítékokat szelektálta, és nem a valósághű tényállást tárta az eljáró bíróság elé, a hivatali helyzetével is visszaélt, ugyanis 2018. [REDACTED] napon a Járásbíróság ülésén rajta kívül senki más nem tudta, és senki nem volt olyan helyzetben, hogy tudja, hogy olyan adatok is felmerültek, amelyek cáfolják az indítványban foglaltakat, és az általa szóban előadottakat. [REDACTED] tudata átfogta, hogy magatartásának mi lesz a valószínű következménye, sőt, akarati-érzelmi oldalról vizsgálva akarta is, hogy a bíróság dr. Czegléd Csaba letartóztatását meghosszabbítsa.

Az ügyész hivatali kötelességének alappillére a törvények betartása, az ügyészi törvény (2011. évi CLXIII. törvény az ügyészségről) rendelkezése alapján: „7. § (1) Az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak munkájuk során és magatartásukban az Alaptörvényt és a jogszabályokat kötelesek megtartani.”, továbbá a büntetőeljárás törvény is számos kötelezettséget ró az ügyészre.

[REDACTED] fenti tényállás szerinti magatartásával hivatali kötelességét megszegve megsértette a Be.

- 2. § (2) bekezdést, ugyanis dr. Czegléd Csaba alapvető joga, hogy a büntetőeljárásban számára biztosítva legyen a szabadsága, és ezzel összefüggésben a Be. 279. § (1) bekezdést, mivel az ügyésznek is törekednie kell arra, hogy a letartóztatás a lehető legrövidebb ideig tartson;
- 163. § (2) bekezdést, ugyanis döntését nem a valósághű tényállásra alapozta;
- 164. § (1) bekezdés és a 3. § (6) bekezdés együttes értelmében megsértette a 163. § (2) bekezdést, mivel nem tárta a bíróság elé a valósághű tényállást, így a bíróság a döntését nem a valósághű tényállásra alapozta;

Megsértette továbbá:

- a 9/2018. (VI. 29.) LÜ utasítás az előkészítő eljárással, a nyomozás felügyeletével és irányításával, valamint a befejező intézkedésekkel kapcsolatos ügyészi feladatokról 24. § (7) bekezdésében foglaltakat, miszerint „A letartóztatott ügyében az ügyészség minden törvényes intézkedést megtesz annak biztosítására, hogy a fogva tartás az elengedhetetlenül szükséges időre korlátozódjék, illetve, hogy a büntető és a büntetőeljárás jogszabályok alkalmazásában, illetve a büntetőeljárás járulékos kérdéseinek elbírálásában jelentős tények megállapításához szükséges eljárási cselekményeket késedelem nélkül, folyamatosan végezzék.”;
- az ügyészségről szóló törvény 16. § (1) bekezdés b) pontját is, miszerint az ügyész köteles

biztosítani, hogy senkit törvényellenesen ne vonjanak büntetőjogi felelősségre, ne fosszanak meg személyi szabadságától, senkit törvénytelen jogfosztás, korlátozás vagy zaklatás ne érjen.

A fentiekén túl [REDACTED] magatartása megsértette az Alaptörvényt:

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

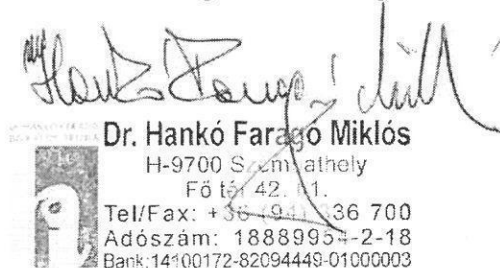
[REDACTED] által elérni kívánt cél fenti tényállás szerinti szándékos magatartása alapján nem az volt, hogy a bizonyítás megnehezítése megakadályozásra kerüljön, hanem az, hogy dr. Czeglédy Csabával szemben a legsúlyosabb kényszerintézkedés kerüljön továbbra is meghosszabbításra. [REDACTED] ezen magatartása azon túl, hogy hivatali kötelességét megszegve megsértette a Be. 276. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat, nem tisztességes, így nem jogállami.

Fentieket az eljáró bíróságok érdemben elmulasztották értékelni annak megítélésekor, hogy dr. Czeglédy Csaba jogait az eljáró ügyész magatartása közvetlenül sértette-e, így dr. Czeglédy Csaba sértettje-e a tárgybeli hivatali visszaélés büntettének.

Kérem tehát a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.769/2019/2. számú végzésének és a Szolnoki Járásbíróság 5.B.69/2019/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét megállapítani szíveskedjen, és kérem semmisítse meg ezeket, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

Szombathely, 2019. december 09.

Tisztelettel:

dr. Czeglédy Csaba Adrián indítványozó
dr. Hankó Faragó Miklós meghatalmazott ügyvéd

Melléletek:

1. Meghatalmazás
2. A Szolnoki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bpkf.769/2019/2. sorszámú végzése
3. A Szolnoki Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság 5.B.69/2019/2. számú végzése

